

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU
NOVINY ZE ŠKOLY A ZE ŠKOLKY
ŽELČANSTÍ HASIČI
CHVÁLENIČTÍ HASIČI
FARNOST STARÝ PLZENEC
SKK CHVÁLENICE

1
4
5
8
10
11

ČESKÝ SVAZ ŽEN CHVÁLENICE
NOVINKY Z ULITY NA STATKU
MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ „SKÁLA“
ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ CHVÁLENICE
PO ZANIKLÝCH VÍSKÁCH A DVORECH
PŘEPADENÍ MLÝNA U PŘEDENIC

12
13
17
17
18
22

PŘÍLOHA JASÁNEK

Kulturní
a společenský
zpravodaj pro obce
Chválenice, Želčany
a Chouzovy

CHVÁLENICKÝ TROJLÍSTEK

Březen
2021

Čtení pro Vás

Ročník VIII., Číslo 16

Vydává Obecní úřad Chválenice • Chválenice č. p. 21, 33205 Chválenice • telefon: 377992121 • web: <http://www.chvalenice.cz/>
email redakce: chvalenicky.trojlistek@gmail.com • registrace MK ČR: E 17268

OBEC CHVÁLENICE NA PRAHU JARA

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

s blížícím se jarem Vám vkládáme do schránek nové vydání **Chválenického trojlístku**. Svůj příspěvek uvedu změnami úpravě platné legislativy sovu komunálního odpadu. Nová legislativa (Zákon č. 541/2020Sb.), která vešla v platnost od 1. 1. 2021 s roční odkladnou působností pro obce nám uložila povinnost vydat novou Obecně závaznou vyhlášku obce č. 2/2021, o místním poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci. Tato vyhláška upravuje způsob a cenu za likvidaci komunálního odpadu na území Obce Chválenice. Do částky za likvidaci komunálního odpadu jsou rozpuštěny veškeré náklady obce spojené s likvidací komunálního odpadu. Poplatek je v naší obci stanoven na litr objemu shromažďovací nádoby (popelnice), a to ve výši 0,66 Kč/l objemu nádoby.

Nastavením tohoto parametru vede ke spravedlivému rozložení nákladů na původce odpadu podle objemu. Tímto způsobem nedochází ke skutečnosti, že ten, kdo předchází vzniku odpadu, dotuje toho, který nad tím takto neuvažuje. Proto největší navýšení ceny je právě u každodenního sovu.

Nový chodník

Na konci října roku 2021 byl zhotovitelem firmou NH servis, s.r.o. předán Obci Chválenice opravený chodník podél silnice I/20, a to od silnice III/18329 k budově České pošty. Nyní se na stavbu zpracovává dokumentace skutečného provedení a následovat bude samotná kolaudace stavby.

Mimo tento chodník výše zmíněná firma odstranila havarijný stav chodníku a schodiště před prodejnou potravin ve Chválenicích.

Nový územní plán

10. 12. 2021 na svém veřejném zasedání zastupitelstva Obce Chválenice byla vydána změna č. 2 Územního plánu Chválenice. V průběhu ledna zhotovitel (Útvar koncepce a rozvoje města Plzně) zpracoval úplné znění Územního plánu Chválenice. Jakmile byla dokumentace zkompletována a předána pořizovateli územního plánu (Magistrát města Plzně, odbor stavebně správní), byla vydána Veřejná vyhláška – Oznámení o vydání změna č. 2 Územního plánu Chválenice a vyhotovení Úplného znění územního plánu Chválenice. Tato vyhláška byla po 15 dnů zveřejněna na úředních deskách obce a magistrátu. 18.2.2022 změna územního plánu Chválenice nabyla účinnosti. Změna územního plánu č. 2 mimo jiné řešila:

- oddálení koridoru pro přeložku silnice I/20 západním směrem
- změnu rozlohy zóny pro výstavbu Z05 – její navázání na stávající zástavbu

OBEC CHVÁLENICE NA PRAHU JARA

- drobnou úpravu členění zóny pro zástavbu Z03
- vypuštění zóny Z12
- vypuštění z návrhového stavu již realizované inženýrské sítě
- zakreslení vodních nádrží VN 3 a VN 4 v Chouzovech
- grafické zarovnání intravilánů obcí
- koridor pro vedení 400kV v k.ú. Želčany a k.ú. Chouzovy
- minimální velikost oddělovaného a děleného pozemku určeného k zástavbě

Místní komunikace

V 2. polovině prosince roku 2021 byla Obcí Chválenice podána žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj do programu Podpora obnovy a rozvoje venkova na obnovu místních komunikací v obci Chválenice. Předpokládaná výše investice je 7 247 648,-Kč vč. DPH. Dotace je poskytována ve výši 80 %. Rozhodnutí, zda obec byla úspěšným žadatelem o dotaci se dozvíme v červnu či červenci tohoto roku. Podle dotačních pravidel je nutné zahájit stavební práce v letošním roce. Realizace celé zakázky je závislá na přidělení/nepřidělení dotace.

Silnice III/18329 Chválenice – průtah – „Borecká“

Projektční práce na celkovou rekonstrukci komunikace III/18329, tzv. „Borecká“ v obci Chválenice byly zahájeny v roce 2016. Územní rozhodnutí na umístění stavby bylo vydáno v prosinci roku 2017. Stavební povolení nabylo právní moci v červenci roku 2019. Na konci téhož roku předal projektant Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje a Obci Chválenice projektovou dokumentaci pro provedení stavby.

V prosinci loňského roku byla investice posvěcena Plzeňským krajem, zároveň Obec Chválenice ve svém rozpočtu na letošní rok vyčlenila prostředky na výstavbu objektů, které bude investovat, či se na nich bude podílet.

Chválenice na jaře

Cílem projektu je celková revitalizace uličního prostoru od napojení silnice III/18329 na silnici I/20, (včetně úpravy chodníku u autobusového zálivu) po označnický konec obce Chválenice.

Při výstavbě bude odstraněna, případně zabetonována stávající dešťová kanalizace a bude nahrazena novou, která bude umístěna ke středu uličního prostoru. Dojde ke zrušení otevřených vodotečí (příkopů). Dále bude zřízen pravostranný chodník od autobusové zastávky po číslo popisné Chválenice 154. Celková investice je projektantem stanovena na 19 481 907,- Kč vč. DPH. Předpokládaný termín zahájení realizace stavby 5/2022. Doba výstavby je odhadována na 5–6 měsíců.

Rekonstrukce této komunikace je investicí Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, Obec Chválenice se na této akci bude finančně podílet na obnově dešťové kanalizace, chodníků, částečného podílu na vedlejších rozpočtových nákladech, technickém dozoru stavby a autorském dozoru. Dá se říci, že akce bude korespondovat s akcí, kdy se upravoval průtah silnice I/20 skrz obec Chválenice.

OBEC CHVÁLENICE NA PRAHU JARA

Polní cesta C23 v k. ú. Chouzovy

Státní pozemkový úřad koncem roku 2021 zadal zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení na část polní cesty C23 v k.ú. Chouzovy. Po geologickém průzkumu a zaměření budoucího staveniště se naplno rozjely projekční práce. Nová polní cesta je projekčně navázána za obcí Chouzovy na silnici III/1774, pokračovat bude pod lesík Březí, kde projekt plynule naváže na připravovanou dokumentaci přeložky silnice I/20. Realizace této cesty z největší pravděpodobnosti z důvodu rozpočtového provizoria státního rozpočtu proběhne až v roce 2023.

Výstavba vodních nádrží v Chouzovech

Předání staveniště pro výstavbu vodních nádrží VN 3 a VN 4 proběhlo v květnu roku 2021. Práce na stavbě po různých obstrukcích byly zintenzivněny na konci podzimu a začátku zimy. V průběhu stavebních prací bylo zjištěno, že geologické poměry u horní nádrže neodpovídají projektové dokumentaci, což vede k vícepracím (navýšení objemu odtěženého materiálu a sanaci podloží).

Víše zmíněné skutečnosti vedly investora (Státní pozemkový úřad) a zhotovitele (firmu PROMOREAL GROUP, s.r.o.) k uzavření dodatku na objem prací a posunutí termínu dokončení stavby. Tento termín je nyní stanoven na 4.6.2022.

Před polovinou prosince 2021 byly stavební práce přerušeny a nyní se čeká na vhodné klimatické podmínky, aby mohly být obnoveny.

Co nás trápí

- Psí exkrementy a volný pohyb psů bez přímého vlivu majitele:** Mnoho majitelů psů se neobtěžuje uklízet ve veřejném prostoru psí exkrementy. Tyto exkrementy nalezneme snad úplně všude na veškerých veřejných prostranstvích (dětská hřiště, fotbalové hřiště, kolem rela-

čních zón, na chodnících, kolem komunikací různých kategorií). Došlo také k opakovanému napadení lidí psy, kteří byli bez přímého vlivu majitele a taktéž nejedno usmrcení divoké zvěře, nejen v polích a lesích, ale i bezprostředně v obci před zraky malých dětí. **ŽÁDÁM a PROSÍM** majitele psů, buďte ohleduplní vůči svému okolí, uklízejte po svých mazlíčcích a prosím, chovejte se tak, aby nikomu a ničemu vaše konání nezpůsobovalo starosti. DĚKUJI.

- Parkování osobních a nákladních vozidel na veřejném prostranství Obce Chválenice:** Parkování a stání osobních a nákladních vozidel na území naší obce upravuje Obecně závazná vyhláška Obce Chválenice č.3/2020 o poplatku za užívání veřejného prostranství a zároveň je zmíněno i v Územním plánu obce. Rád bych upozornil, že parkování a stání nákladních vozidel na území obce Chválenice mimo vyhrazená parkoviště (areály místních firem, případně na soukromých, oplocených pozemcích) není možné. Parkování osobních vozidel není v žádném případě možné na zeleni, parkující auta ztěžují úklid a údržbu veřejného prostoru a hrozí jejich poškození. Parkování v uličním prostoru by mělo být max. na dobu nezbytně nutnou. Trvalé stání a parkování na veřejném prostranství přímo podléhá výše uvedené vyhlášce. Majitelé by měli upřednostňovat parkování svých vozidel na svých pozemcích.

Nabytí nemovitostí a inženýrských sítí

Obec Chválenice hledá pracovníka na posílení pracovního týmu, jež se stará o vzhled a úklid našich obcí. Bližší informace získáte na Obecním úřadě Chválenice.

Závěrem mého příspěvku mi dovolu popřát Vám pohodové jaro a zdravé tělo i mysl.

Pavel KVÍDERA, starosta

NOVINKY Z CHVÁLENICKÉ ŠKOLY

Z pohledu nováčka Nové herní prvky

V březnu 2022
bude na školní
hřiště instalován
tento nový herní
prvek.

Jako čerstvě vystudovaná učitelka jsem se v srpnu 2021 připojila k učitelskému sboru v místní škole. Jelikož jsem nikdy neměla možnost vyzkoušet si učit na malotřídní škole, byla to pro mě velká výzva.

Nastoupila jsem jako třídní učitelka 1. a 2. třídy, kterou doposud učila Mgr. Martina Pousková, která je od roku 2021 ředitelkou naší školy. Musím velmi pochválit letošní prvňáčky, kteří byli už ze školky skvěle připraveni na povinnou školní docházku. Myslím si, že s dětmi jsme si i za tak krátký čas vytvořili hezký vztah a já mohu říci, že jsem si do začátku své učitelské praxe nemohla přát lepší třídu.

Za těch několik měsíců jsem stihla zaznamenat několik úžasných věcí, které naše škola žákům nabízí. Žáci zde mají možnost chodit na několik kroužků, ze kterých si vybere opravdu každý, od pohybových her po kroužky cizích jazyků. Jako velké plus vidím také venkovní hřiště, které žáci využívají jak na hodiny tělesné výchovy, tak na odpolední radovánky v družině. V neposlední řadě je potřeba vyzdvihnout školní jídelnu, která dětem poskytuje vyváženou a pestrnou stravu.

Jediné, co mě mrzí je, že škola nemá větší zázemí pro družinu. Školní družina v současné době sídlí v jedné z tříd, která je velmi malá a pro větší počet dětí je nedostačující. Pevně věřím, že do budoucna by se tento problém mohl začít řešit a realizovat.

Jsem vděčná za kolektiv, který ve škole máme. Děvčata mne přijala s otevřenou náručí a kdykoliv jsem potřebovala, tak mi byla k dispozici.

V tomto roce nás čeká ještě mnoho práce a zábavy, což si zatím necháme jako překvapení. Tímto se s vámi loučím a určitě o nás ještě uslyšíte.

Mgr. Karolína GRIGAROVÁ,
učitelka 1. a 2. třídy

Vycházíme z myšlenky, že pohyb je život. Průlezky, houpačky, hrazdy, lezecká stěna jsou většinou ze dřeva. Navíc jsou vystaveny nepříznivým povětrnostním podmínkám. Díky pochopení obecního úřadu jsme získali finanční prostředky na jejich obnovu a rozšíření o prvky nové. Pohyblivý chodníček dostaly děti od Ježíška. Na hřiště bude instalován v měsíci březnu. To přispěje k pohybovým aktivitám dětí, k jejich obratnosti a rychlosti. Podívejte se, jak šel čas...

Markéta NACHTMANOVÁ

Současný stav školního hřiště

NA NÁVŠTĚVĚ U ŽELČANSKÝCH HASIČŮ

Už jste někdy psali příspěvek v izolaci?

Už jste někdy psali příspěvek v izolaci? Já ano, právě teď. Dovolte mi v dnešním příspěvku nejprve krátký úvod. Jak se píše článek v době izolace? Jedním slovem ŠPATNĚ. Pro mě, pro člověka aktivního je utrpení sedět doma s „rýmičkou a kašlíkem“. Přesně tak se u mě, u člověka 3 x očkovaného projevila COVID resp. jeho mutace OMIKRON. Ještě že tento stav trvá jen týden :-). Času spousty, ale chuť na psaní žádná. Tak snad se mi dobrá nálada vrátí během rekapitulace naší hasičské činnosti v tomto příspěvku. Opět jsem naše aktivity rozdělila do několika kapitol, aby byl text přehlednější, čtivější :-).

Podzimní nouzový stav v roce 2021 (27. 11. 2021–25. 12. 2021) byl tak trochu jiný než ten předloňský a ten jarní. Bylo povoleno více aktivit, a tak jsme toho využili a nelenili jsme. Řekla bych, že jsme se pomalu naučili s covidem žít.

Nezvěstice – mladší žáci

Děti SDH Želčany

Požární útoky

V září se všech 25 dětí, které k nám chodí na hasiče zúčastnilo závodů v požárním útoku:

- 19. 9. 2021 – Dolní Lukavice – starší žáci 2. místo; mladší žáci zde zvítězili
- 26. 9. 2021 – Nezvěstice – mladší žáci zde zvítězili, naopak starším dětem se moc nedařilo a obsadily 7. a 11. místo.

Branný závod

Na podzim se věnujeme s dětmi především tréninku oblíbeného branného závodu. Své dovednosti si následně děti prověří přímo na několika závodech. Vloni konkrétně ve Dnešicích (9. 10. 2021) – starší děti 3., 5. a 11. místo; mladší děti 3. místo; v Blovicích (16. 10. 2021) – starší děti 1. a 2. místo;

Medaile a poháry z Blovic

mladší děti 5. místo; v Nevřeni (6. 11. 2021) – starší 9., 11. a 25. místo a mladší 3. místo.

Výlet na „stonehenge“ na Plzeňsku

Dne 27. 10. 2021 byl uspořádán výlet pro děti ke kamennému kruhu u Vstiše a kamenné mohyle na Šlovickém vršku, zakončený bowlingem.

Zkoušky odznaků odborností a specializací

Stručně, jasně: děti se naučily základy společenského chování, jak uvázat kravatu, z čeho se skládá mašina, co dělat v případě požáru, co požár způsobuje, jaký je rozdíl mezi ohněm a požárem apod. V neděli 5. prosince 2021 jsme po listopadové přípravě s úzkou skupinkou čtrnácti neměnicích se dětí stihli úspěšně složit zkoušky k získání čtyř odznaků specializace – SPOLEČNICE, tří odznaků – PREVENTISTA, tří odznaků – STROJNÍK. Nově máme proškoleny i čtyři PREVENTISTY JUNIORY.

Stopovačka

V sobotu 11. prosince 2021 napadl sníh, a tak jsme pro děti připravili stopovačku zakončenou bobo-

Výlet ke „stonehenge“

NA NÁVŠTĚVĚ U ŽELČANSKÝCH HASIČŮ

bobování. Touto akcí jsme ukončili dětský hasičský rok 2021.

Cvičení a sportovní příprava

Dá se říci, že díky coroně jsme přišli na to, že se dá běhat venku celý rok, tedy i v zimě. A tak se od Nového roku, stejně jako vloni, schází dospělí a starší děti každou neděli od 10 hodin v Chouzovech na hřišti a pod taktovkou Vaška Kasla se snaží o zlepšení své fyzické a sportovní kondičky.

Pro všechny mladší děti (nejen ty hasičské) od 7-10 let připravily od 20.1.2022 cvičitelky Ali a Jana Veselá cvičení v ZŠ a MŠ Chválenice, každý čtvrtek od 17-18:30 hodin (tel: 606 325 769).

Muži a ženy SDH Želčany

Požární útoky

V září se muži a ženy zúčastnili těchto závodů s tímto umístěním:

- 25. 9. 2021 – Nezvěstice – ženy 5. místo, muži 3. místo
- 3. 10. 2021 – Nezvěstice (okreskové kolo) – ženy 2. místo, muži 1. místo

Podzimní a zimní kulturní akce

- 30. 10. 2021 – Chouzovy – výlov rybníka
- 16. 11. 2021 – Brno – 5. místo pro Želčany v **Anketě dobrovolní hasiči roku 2021**: slavnostní večer si užila delegace: Jana a Richard Škalovi, Alena a Vašek Kaslovi, Lucie Hajšmanová. Moderátor Petr Rychlý. Zpěvák Tomáš Klus.
- 5. 12. 2021 – **Mikulášská andělka**: po roční odmlce jsme opět zajistili návštěvu Mikuláše, anděla a čertů přímo u dětí.
- 24. 12. 2021 – **Zpívání vánočních koled** na Štědrý den v Želčanech na návsi: po roční vynucené pauze se tato tradice opět vrátila.

Výlov rybníka

- 31. 1. 2021 – **Silvestr** – Želčany: nechyběl ani běh ve spodním či netradičním oděvu.
- 1. 1. 2022 – **Novoroční pochod**: již čtvrtým rokem jsme se vydali opět v hojném počtu ze Želčan do Olešné a zpět.
- 7. 1. 2022 – **Valná hromada sboru** – Želčany: zhodnocení uplynulého roku, poděkování všem za odvedenou dobrovolnickou činnost a vytvoření plánu práce na rok 2022.
- 19. 2. 2022 – **Dětský maskarní bal** – 21. ročník – Kongresové centrum Želčany

Akce, které připravujeme

- 2. 4. 2022 od 9 hodin – **Uklidíme Česko** (Chválenice, Chouzovy, Želčany)
- 23. 4. 2022 od 10 hodin – **okreskové kolo v požárním sportu** – Nezvěstice
- 30. 4. 2022 od 10. hodin – **Chouzovský rybník** – 11. ročník soutěže mladých hasičů
- 11. 5. 2022 od 18 hodin – **Český den proti rakovině** – 26. ročník
- 11. 6. 2022 od 9 hodin – **Chouzovská kosa** – 3. ročník soutěže v ručním kosení louky
- 20. – 26. 8. 2022 – **Hojsova Stráž – dětský hasičský tábor** – soustředění – 13. ročník

Zpívání koled v Želčanech

NA NÁVŠTĚVĚ U ŽELČANSKÝCH HASIČŮ

Žáci v Blovičích 16. 10. 2021

Vyhlášení ankety
„Hasič roku
2021“

Mikuláš

Zpívání koled v Želčanech

Silvestr 2021

Novoroční pochod 2022

Připravila Jana ŠKALOVÁ

130. VÝROČÍ CHVÁLENICKÝCH HASIČŮ

Akce SDH Chválenice v roce jubilea

SDH Chválenice v létě a na podzim 2021

Koncem léta a během podzimu, proběhl v hasičské zbrojnici úklid po výměně oken. Provedli jsme drobné opravy a vymalování obou zasedacích místností. V zasedacích byly také instalovány nové garnýže a záclony. Další brigády, byly zorganizovány na úklid garáží a přilehlého skladu.

Činnost výjezdové jednotky od září 2021

V loňském roce naše jednotka vyjžděla celkem k 7 událostem. Od září 2021 jsme byli přizváni k následujícím událostem:

- **14. 9.** v 16:27 byl naší jednotce vyhlášen poplach, jednalo se o požár stohu sena v Žákavě. Na místě jsme prováděli hašení hořícího sena dovážejícího manipulátorem dvěma C proudy.
- **19. 9.** ve 12:00 členové naší jednotky, uctili památku zemřelých kolegů z JSDHO Koryčany, nástupem před hasičskou zbrojnicí.
- **24. 10.** ve 4:38 nám byl operačním střediskem vyhlášen poplach, tentokrát hořela truhlářská dílna v Seči. Na místě jsme zajišťovali kyvadlovou dopravu vody, vynášení dřevní hmoty z truhlárny a z přilehlého přístřešku. Dále jsme prováděli dohašovací práce.
- **13. 11.** v 19:01 jednotka vyjžděla do Střížovic k požáru manipulátoru v místním zemědělském objektu. Při příjezdu na místo, byl již manipulátor uhašen místní jednotkou hasičů a tak jsme byli velitelem zásahu odesláni zpět na základnu.

130 let chválenického hasičského sboru

Hned na začátku letošního roku, jsme byli kvůli několika okolnostem nuceni opět jako v loňském roce, zrušit náš oblíbený Hasičský ples. Doufáme, že v příštím roce již okolnosti dovolí ples uspořádat.

19. 9. 2021 – uctění památky kolegů z moravských Koryčan

13. 11. 2021 – zásah ve Střížovicích

24. 10. 2021 – zásah v Seči

Další akcí, kterou jsme v původním termínu zrušili je Valná hromada sboru. **Valná hromada** proběhne v náhradním termínu a to společně se **slavnostní schůzí**. Ta se bude konat u příležitosti 130 let založení sboru dobrovolných hasičů Chválenice dne 15. 7. 2022 v sále restaurace Na Radosti.

Oslava 130 výročí sboru bude pokračovat i následující den 16. 7. 2022 na velkém hřišti U Křížku. K vidění budou složky IZS, dynamické ukázky hasičského sportu, přehlídka historické a současné techniky, doprovodný program pro děti, pestré občerstvení a mnoho dalšího. **Tímto všechny srdečně zveme k účasti na našich oslavách.**

Tomáš VYLETA

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ CHVÁLENICE

ZVE NA

OSLAVY 130. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU

16. 7. 2022 VE CHVÁLENICÍCH NA VELKÉM HRŠTI

A NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?

- SLOŽKY INTEGROVANÉHO ZÁCHRANNÉHO SYSTÉMU
- DYNAMICKÉ UKÁZKY HASIČSKÉHO SPORTU
- PŘEHLÍDKU HISTORICKÉ A SOUČASNÉ TECHNIKY
- DOPROVODNÝ PROGRAM PRO DĚTI
- PESTRÉ OBČERSTVENÍ A MNOHO DALŠÍHO

130. VÝROČÍ CHVÁLENICKÝCH HASIČŮ

Chválenický sbor v průběhu historie

Rok 1923 – motorová stříkačka

Rok 1892 –
první sbor

Rok 1932 – oslavy 40 let

Rok 1982 – oslavy 90 let

Rok 1983 – první ženské družstvo

Rok 1957 – dětské družstvo

Rok 1988 –
dětské družstvo

ŽIVOT VE FARNOSTI STARÝ PLZENEC

Loňský podzim s plzeneckou farností

Biskup Tomáš Holub a farář Petr Franta

Svatomartinské představení Konivadla

V sobotu, 23. října 2021 navštívil Chválenickou faru a kostel poprvé náš otec biskup Tomáš Holub. Nejprve si prohlédl zrekonstruované prostory fary a kaplanky. Na faře máme opravenou kuchyni a jídelnu, nové sprchy a WC, v kaplance je opravená klubovna a půdní prostory.

Následně pan biskup sloužil mši v našem kostele svatého Martina. Při mši udělil pověření dvěma akolytům. Našemu chválenickému občanu Karlu Hrdonkovi a Radku Antonínu Shejbalovi z Nezvěstic. Služba akolyty spočívá v tom, že tento člověk může pomáhat při mši, číst čtení a podávat svaté přijímání, nebo dokonce sloužit bohoslužbu slova.

Po skončení mše se návštěvníci slavnosti přesunuli na farní dvůr, kde začalo představení. Divadelní soubor Konivadlo ze St. Plzně zahrál hru o sv. Josefovi. Autorem scénáře a režisérem byl Pavel Kilberger, hudební doprovod zajistil Josef Švéda.

Jako každý rok, v listopadu slavíme tradiční posvícení. V sobotu 13. listopadu 2021 sloužil náš pan farář Petr Franta mši svatou v našem kostele svatého Martina.

Po mši nám Konivadlo sehrálo jednoaktovou hru o svatém Martinu. Protože se venku dalo do deště, představení proběhlo v zadní části kostela. Hra byla veselá a diváci i herci se dobře pobavili.

Adventní dílny na konci listopadu jsme byli kvůli epidemii byli nuceni zrušit.

Na Štědrý den jsme otevřeli kostel, rozdávali jsme betlémské světlo a příchozí si mohli prohlédnout chválenický betlém. Bohoslužba proběhla na svatého Štěpána, tedy 26. prosince a na Nový rok.

Jiří BASL, zástupce farnosti

Udílání akolytského pověření ve Chválenicích

Biskup Tomáš Holub ve Chválenicích

ŽIVOT VE FARNOSTI STARÝ PLZENEC

Akce plánované farností na rok 2022

Jsme moc rádi, že si cestu k nám nachází stále více lidí z našich obcí. Těšíme se i v letošním roce na malé i velké návštěvníky:

- 16. dubna – Bílá sobota, večer velikonoční mše
- 10. června – Noc kostelů
- srpen – tábor pro děti ve farním areálu
- 13. listopadu – posvícení sv. Martina
- 26. listopadu – adventní dílna

(jb)

AKCE POŘÁDANÉ SKK CHVÁLENICE

Vítání jara 2021

Vítání jara 2021

Plánované akce

- 9. 4. – **Vítání jara:** Přivítejme jaro! Probudíme Farškaláka ze zimního spánku! Je tu čas rozkvetlých luk, vrbových píšťalek, pomlázek, Velikonočních beránků a nádivek. Hned jak osalu probudíme, vyrobíme pár jarních drobností, které nesmí chybět v žádném fajnovému uličníkovi ani krásný slečně.
- 15. 10. – **Drakiáda:** Draci jděte do toho! Vzhůru do oblak! Předvedte svoji šikovnost, fištróna, fantazii při zdobení draků. Který vyletí výš, uletí dál (uznávána pouze fotografie dopadového prostoru se záznamem GPS souřadnic!), vyděsí víc soupeřů tak, že se raději zapletou do větvi nejbližšího keře!
- 5. 11. – **Uspávání Farškaláka:** Skřítek potřebuje odpočinek po létě, kdy nás hlídal a dával pozor při našich lumpárnách. Rozsviňte lampiony, posviťte si na cestu k jeho doupěti!

Tomáš KOUKOLÍČEK

Drakiáda 2021

Uspávání Farškaláka 2021

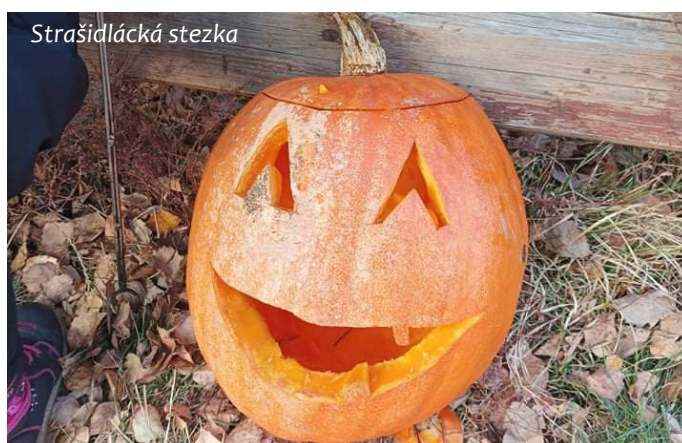
ZÁŘÍ A ŘÍJEN S ČESKÝM SVAZEM ŽEN

Dne 30. října 2021 se pergola u velkého rybníka proměnila na strašidelný hrad a část naší obce obsadila strašidla. Děti si prošly *Strašidláckou stezkou odvahy* a za splnění úkolů dostaly odměnu. Mohly se vyválet v hromadě listů, vyrobit si lucernu a vydlabat dýni do soutěže. Povedla se opravdu krásná dýňová strašidla a malou odměnu dostal na konec každý. Bylo to nádherné, i když trochu strašidelné odpoledne.

Dne 4. září 2021 jsme pozvaly děti na velké hřiště a louku pod Farskou skálou kde jsme se rozloučili s prázdninami, a ještě si trochu zařídili, než nastalo období učení a školních povinností. Všechny děti splnily úkoly na jedničku. Počasí nám přálo, tak jsme se ještě i trochu opálili. Děkujeme moc za spolupráci želčanským hasičům a chválenickým hasičům za postavení stanu a zajištění občerstvení. Velký dík patří také paní Vokounové, která pro děti upekla výbornou buchtu a panu Čermákovi za vysekaní trávy na stanovištích. Akce se povedla a rády bychom ji zopakovaly i v dalších letech...

V letošním roce bychom rády zase vyhlásily soutěž o nejlepší velikonoční výzdobu svého bydlení, pozvaly děti k májce na Čarodějnický slet a opékání burřů, rády pomůžeme na Dětském dni a uspořádáme i další tradiční akce. Budeme doufat a moc si přát, aby se nám už život vrátil do starých kolejí a mohly jsme zase společně rozzářit oči dětí a prožít pohodové chvíle. Moc se na to těšíme, holky z Českého svazu žen Chválenice.

Zlata BAUMRUKOVÁ

Strašidlácká stezka

Strašidlácká stezka

Dětský den

Strašidlácká stezka

Dětský den

Strašidlácká stezka

JEDEN PLODNÝ ROK V ULITĚ NA STATKU

Jak jsme prožili rok 2021

Rok 2021 pro zapsaný spolek Ulita na statku začal úplně stejně jako pro všechny ostatní. Ani nám se nevyhnuły zakazy, příkazy, zákaz setkávání se... Ale nezhálelo se a udělala se spousta práce. A máme větší koňské stádečko. Ke koníkům, kteří vozí naše „děti“, Bonnymu a Rinovi, přibýly kamarádky Jása, která jim ve vození pomáhá, protože unese i těžší děti, a malá paní poníková, tvrdohlavá Nisa, na mazlení. Skoro půl roku trvalo, než jsme se konečně mohli všichni setkat. Bylo třeba připravit program na prázdniny 2021. Šlo o následující rekondiční denní pobyty – ať již tří denní pobyt bez rodičů nebo pobyty s rodiči:

1. Rekondiční pobyt s koníky i bez nich
2. Rekondiční pobyt s koníky i jinými zvířaty
3. Rekondiční pobyt sportovní
4. Rekondiční pobyt s koníky i bez nich

Rekondiční pobyty se vydařily díky našim skvělým asistentkám a asistentům. A taky díky majitelům hotelu Sherwood ve Vojkovicích, kteří se nebáli si nás k sobě do hotelu vzít.

A v září už se pokračovalo zase jako dřív. Vlastně o něco víc než dřív. No hurá. Každou první středu v měsíci se my rodiče setkáváme. O děti se zatím starají asistenti a asistentky, hrají bowling. Přibližně od poloviny září je každou středu na statku program pro naše dospělé děti. Při něm se učí spoustu dovedností, co se jim hodí do života. Každý měsíc máme společnou akci. V září dokonce dvě – členskou schůzi a Charitativní běh.

Charitativní běh se roku 2021 konal po čtvrté, a to tradičně 28. září. Běh byl pořádán ve spolupráci s SDH Želčany. Hrála kapela Kvarcit (jako vždy)

a hrála skvěle. Hasiči ukazovali hasičskou techniku a zajistili společně s námi občerstvení. Účast byla velká, děkujeme všem, kdo běželi, šli, prostě zaplatili startovné. Vždyť se díky tomu vybralo 27 777 Kč, tyto peníze byly uloženy na sbírkový účet našeho spolku, a budou použity na zavedení vody na statek.

V říjnu jsme očesali jablíčka, uklidili trampolínu a dali před zimou statek do pořádku. V listopadu jsme si vytvořili vánoční výzdobu. A v prosinci vlastně taky. Děláme vánoční svíčky, zdobíme perníčky, děti (jako při každé akci) jezdí na konících, ale ze všeho nejvíc je naše poslední prosincová akce o předvánočním zastavení, o nasávání vánoční atmosféry...

Co plánujeme v roce 2022

Také v roce 2022 čeká chouzovskou Ulitu na statku velice bohatý a pestrý program:

- střední programy pro dospělé
- setkávání se první čtvrtek v měsíci
- každoměsíční akce na statku
- rekondiční pobyty
- rekondiční pobyt dětí bez rodičů i rodičů s dětmi
- charitativní běh, letos již po páté

Kromě tradičního Charitativního běhu 28. 9. 2022, plánujeme ještě jednu charitativní akci, Velikonoční. Chcete vědět jakou? Sledujte naše webové stránky: <https://www.ulitanastatku.cz> nebo náš facebookový profil: <https://www.facebook.com/ulitanastatku>. Srdečně Vás zveme nejen na obě charitativní akce, ale vlastně kdykoliv, stačí zavolat a domluvit se na prohlídce statku, účasti na některé z našich akcí či něčem dalším.

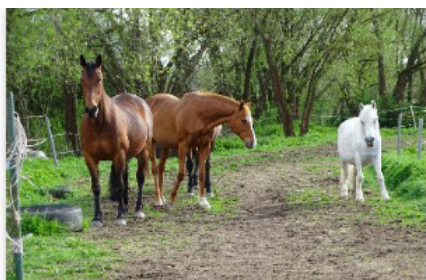
Zuzana BARTOŇOVÁ

Třídenní rekondiční pobyt bez rodičů

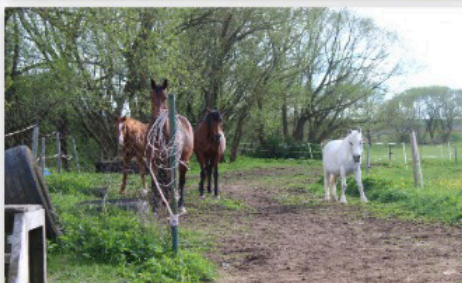

JEDEN PLODNÝ ROK V ULITĚ NA STATKU

Naše nové stádečko koní

Přidej se k nám !!!

CHCEŠ BÝT U ZRODU NOVÉHO PROJEKTU?

Jsme spolek Ulita na statku a pomáháme lidem s psychickými potížemi a obtížemi v sociálním kontaktu a jejich rodinám, zejména dětem a dospělým s autismem.

Naším cílem je pro naše děti vybudovat pracoviště a bydlení.

Hledáme mladého člověka do našeho týmu, který:

- pomůže realizovat a rozběhnout náš projekt pracoviště a bydlení
- chce tento projekt ovlivňovat svými myšlenkami a nápady
- chce pomáhat lidem s postižením
- chce uplatnit svůj tvůrčí potenciál

Odměnou bude:

- smysluplná práce
- časová flexibilita
- případné budoucí vedení celého projektu a finanční ohodnocení

Máš zájem se dozvědět víc?

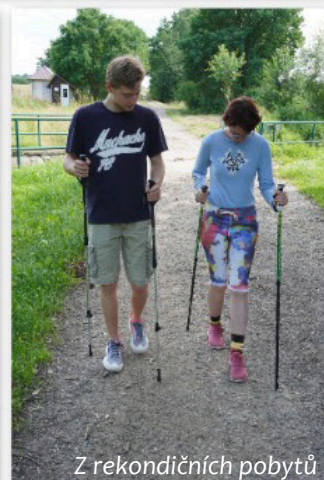
Zašli nám na email ulitanastatku23@seznam.cz svoji motivaci k tomuto projektu nebo rovnou zavolej na číslo **+420 723 996 520** a my se budeme těšit!

@ulita_na_statku

www.ulitanastatku.cz

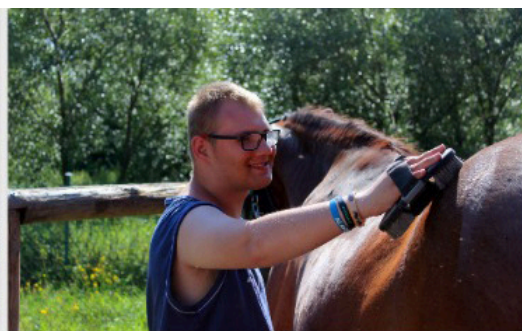
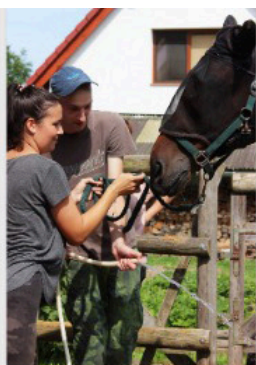
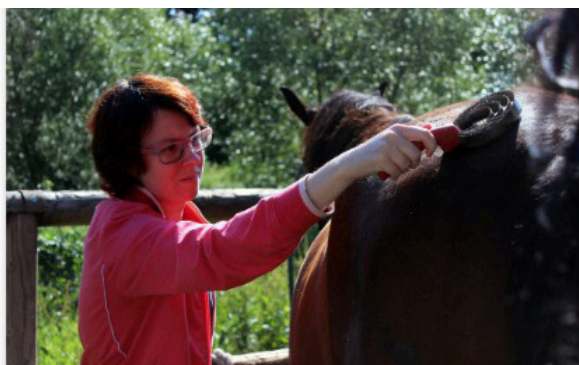
Ulita
na statku z.s.

Z rekondičních pobytů

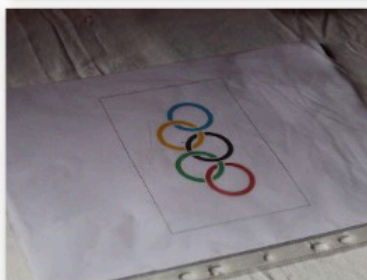
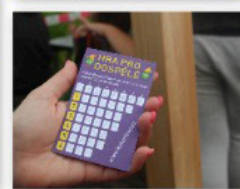
JEDEN PLODNÝ ROK V ULITĚ NA STATKU

Rekondiční pobyty s koňmi a dalšími zvířaty

Sportovní rekondiční pobyt

JEDEN PLODNÝ ROK V ULITĚ NA STATKU

Vánoční tvoření v listopadu a prosinci 2021

O MYSLIVECKÉM SDRUŽENÍ „SKÁLA“

Myslivecký spolek Skála Chválenice i přes nepříznivou situaci kolem epidemie koronaviru vykonává svoji činnost. Členové spolku se v zimních měsících věnují primárně příkrmování zvěře. Dbají na to, aby spárkatá zvěř měla v krmelcích vždy dostatek sena.

Zvěř pernatá pak v zásypech jadrná krmiva. Kontrolují a doplňují slaniska pro doplnění zásob nerostných solí v těle zvěře.

Myslivci se současně věnují výcviku loveckých psů, protože psi k myslivosti odjakživa patří a jsou nezbytnou podmínkou pro výkon práva myslivosti každého spolku.

Pravidelně každý rok se členové spolku účastní akcí Uklid'me Chválenice a dětského dne ve Chválenicích. Myslivecký spolek Skála Chválenice pořádá každý měsíc na nedaleké střelnici v obci Nezbyetice tréninkové střelby na asfaltové holuby. Střelba z brokovnice se těší velké oblibě, což dokazuje stále rostoucí počet zájemců o tréninky.

Co se týká individuálního lovu, zaměřují se na lov černé zvěře a další predátory. Každoročně pořádané společné hony na drobnou byly díky vládním opatřením v posledních dvou letech zrušeny. Pevně doufají, že se tradice lovu bažantů do našich vsí vrátí. Lovu zdar!

Martin NAVRÁTIL

NOVINKY OD NAŠICH CHOVATELŮ

Vážení čtenáři, bohužel musím s politováním konstatovat, že ani v lednu letošního roku se nám nepodařilo zorganizovat a uspořádat naši tradiční výstavu drobného zvířectva v Želčanech. Zklamání je o to horší, že během posledních dvou let jsme za finanční pomoci Krajského úřadu Plzeňského kraje částečně obnovili výstavní králíkárské klece.

Na pořádání letošní výstavy jsme byli organizačně připraveni, bohužel vlivem situace ohledně šíření koronaviru, platným vládním opatřením a stanoveným podmínkám Krajské hygienické stanice nám nebylo pořádání výstavy umožněno. Na naší lednové schůzi jsme vyhodnotili současný ne-

příznivý stav pro konání výstav a pokud nám to situace dovolí, rádi bychom uspořádali naši výstavu již koncem října letošního roku. Na této výstavě rádi přivítáme nejen vystavovatele, ale i Vás, čtenáře Chválenického trojlístečku, ke shlédnutí vystavovaných expozic a k přátelskému posezení při dobrém jídle a pití.

Jménem svým a jménem Základní organizace Českého svazu chovatelů Chválenice přeji Vám a rodinným příslušníkům úspěšné vykročení do roku 2022, plno osobních a pracovních úspěchů a zejména pevné zdraví v této nelehké době.

Pavel KOVAŘÍK

PO ZANIKLÝCH VÍSKÁCH A DVORECH

První kláštery a kolonizace západních Čech

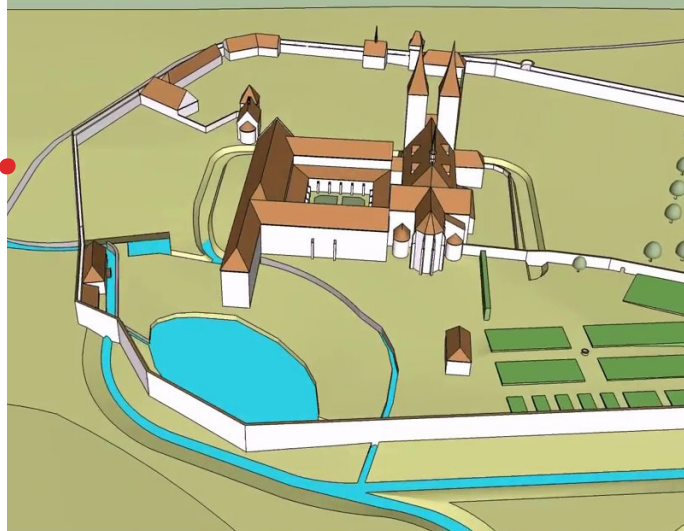
Ve dvanáctém století byl správním centrem západních Čech přemyslovský hrad na Hůrce nad dnešním Starým Plzencem. V kraji ale v této době vznikala i další mocenská střediska – kláštery benediktinského, cisterciáckého a premonstrátského řádu. Nejstarší z těchto klášterů byly kladrubský (1115), plaský (1144) a nepomucký (1144). Obyvateli prvních západočeských klášterů byli němečtí řeholníci pocházející z Bavorska. Společně s nimi přicházeli na území Čech kolonizátoři, kteří zde zakládali dvorce a vesnice.

Obyvatelé nejstarších vesnic jižního Plzeňska

Koncem dvanáctého století máme také k dispozici první zmínky o sídlech ležících jižně od Starého Plzeň – Netunicích a Záhoří. Nejstarší zmínka o Netunicích pochází z roku 1192 a je spojena s cisterciáckým klášterem v Plasích. Velmož Jan z Netunic tehdy vystupuje dvakrát jako svědek při obdarování plaského kláštera. Sousední ves Záhoří se objevuje o pouhý rok později, roku 1193, kdy zde měl své majetky jistý Ctibor ze Záhoří. Před husitskými válkami se osudy Netunic a Záhoří načas spojily pod vládou stejného rodu.

Zprávy o dalších vesnicích v okolí přicházejí až výrazně později. Například Chválenice máme poprvé zmíněné roku 1275, Želčany roku 1377 a Chouzovy v roce 1379. Neznamená to, že kterákoliv z těchto vsí nemohla existovat již mnohem dříve. Je naopak možné, že Želčany, Chouzovy a sousední Střížovice také vznikly v souvislosti se založením nejstarších západočeských klášterů. Vždyť například ves Střížovice patřila k cisterciáckému opatství v Nepomuku a její obyvatelé byli povinni tamním řeholníkům odvádět desátky. Navíc, jak již víme z předchozích

Vizualizace cisterciáckého opatství Nepomuk

vydání Chválenického trojlístku, Želčany a Chouzovy ještě v šestnáctém století obývali sedláci s německými jmény a příjmeními. Připomeňme si je – Landshaut, Šemer, Naysar, Khytl, Hylprt, Kebert, Welffl, Egrer, Hyler, Lohpaur, Schuster, Hermer, Kinthmoth, Khunz, Mottl. Částečně mohlo jít o potomky německých kolonistů, kteří z Bavorska přicházeli společně s obyvateli klášterů. Usazování německého živlu v našem kraji později podporovaly i další řády, které zde postupně získaly své majetky – plzeňský dominikánský klášter (dnešní Štěnovický Borek) a rokycanské augustiniánské proboštství (Želčany).

Vesnice Netunice a Záhoří

Vratme se do vsi Netunice, která existuje dodnes. Najdeme ji 4,5 km vzdušnou čarou od Chválenic a 3,5 km od Chouzov. V Netunicích dokonce stále stojí středověká tvrz. Už více než dvě stě let je ale přestavěná, přičemž bývala až do druhé poloviny 20. století využívána jako sýpka a chlévy. Ves Záhoří po husitských válkách zanikla a jedinou upomínkou je pro nás lokalita zvaná „Za Horou“ nacházející se v polích přibližně 1 km jihovýchodně od Nebílov. Naposledy je Záhoří jako „pustá ves“ v pramenech uváděno v roce 1685.

Roku 1379 patřily Netunice, Záhoří a Nebílovy bratrům Rackovi, Ctiborovi a Vilímovi z Netunic. Jeden z bratrů, Racek, se v roce 1395 z oženil s jistou Annou. Ve stejném roce založili bratři při nedalekém prusinském kostelíku kaplanství sv. Kateřiny. Syn Anny a Racka se po strýci jmenoval Vilím. Rackovi a jeho synu Vilímovi patřily Netunice a Záhoří ještě v roce 1410. O devět let později začaly v českých zemích husitské války, které přinesly nejen velké společenské změny, ale také dosud nevídaný přesun půdy a majetků.

Pozůstatky nepomuckého opatství ve vsi Klášter počátkem 19. století

PO ZANIKLÝCH VÍSKÁCH A DVORECH

Majetek Nebílovských z Netunic

Panoš Vilím z Netonic stál v dlouhé válce věrně na katolické straně. Roku 1420 bylo husity zničeno cisterciácké opatství v Nepomuku. V průběhu dalších desetiletí můžeme sledovat živoření kláštera, který již nebyl schopen své rozsáhlé panství spravovat. Za oddanost katolické víře dostal Vilím Netonický od nepomuckého opata Arnolda v zápis městečko Blovice, vesnice Střížovice, Chocenickou Lhotu a Zdemyslice a blíže nelokalizovanou ves Malíkoměry. K majetku nepomuckému opatství, který se po husitských válkách dostal do držení Netonických z Nebílov, je asi možné počítat i pustou ves Džbáněk u Chválenic se dvorem a tvrzí. V Archivu českém, v „Registrech zápisůw roku 1454“, se dochovala listina, kterou si nechal Vilímův syn Vilém z Netonic potvrdit majetek darovaný opatem Arnoldem: „Wilém z Netonic okázal nám list, kterýž otci jeho Wilémowi z Netonic swědčí, od Arnolta opata a kláštera Nepomuckého i všeho konventa na rybník Myšlewský, wes Střížowice, Lhotu, Malikomeri, Blowice městečko, Zdomyslice. jakož týž list šíře swědčí. Týž Wilém ukázal list krále Sigmunda s přitištěnou pečeti, kterýž též zástawy opata a konventa kláštera Nepomuckého potwrzuje.“ Identita vsi Malíkoměry je pro nás dnes záhadou.

Od počátku šestnáctého století užívali majitelé netunické tvrze predikát Netoničtí z Nebílov. Význam rodu rostl. Roku 1501 se objevuje Jindřich Netonický z Nebílov jako hejtman neboli purkrabí na Mělníku, zatímco v letech 1507–1508 poznáváme Ctibora Netonického z Nebílov jako hejtmána na Jindřichově Hradci. Ve stejné době, v červenci 1505, se netunický vladyka Hrdina Netonický symbolicky zapojil, společně s dalšími rytíři z jižního Plzeňska, do „loketské vojny“ proti Šlikům. Do války poslal jednoho pěšáka. Pro zajímavost, jindřichohradecký hejtman Ctibor Netonický do stejné války poslal čtyři koně a jeho pán, Jindřich z Hradce, 200 pěších a dvanáct vozů. Počátkem šestnáctého století získali Netoničtí z Nebílov významné majetky mimo Plzeňsko. Především se jednalo o tvrz Vlkančice a ves Chotoviny u Tábora.

Na jižním Plzeňsku Netoničtí z Nebílov do první poloviny šestnáctého století získali zpola vylidněnou ves Seč u Blovic s pustými vesnicemi Blažtice a Sádek. Naopak zaniklá ves Záhoří a zaniklá ves, tvrz a dvůr Džbáněk již v první polovině 16. století Netonickým nepatřily. V držení je měl rod Nebílovských z Drahobuze sídlící na tvrzi v sousedních Nebílovech. V roce 1544 je ves Záhoří zmíněna v souvislosti s dělením nebílovského panství mezi bratry Vojtěcha a Adama Nebílovské z Drahobuze a jejich strýce Smila Nebílovského z Drahobuze. Vojtěch získal tvrz, poplužní dvůr a ves Nebílovy s vesnicí

Horní (Nebílovský) Borek a pustou vsí Záhoří. Mikulášovi připadla tvrz Ježovy s poplužním dvorem a strýc Smil byl vyplacen penězi.

Zaniklá ves Záhoří

V době třicetileté války se na místě zaniklé vsi Záhoří zdržovali vojáci, kteří krajem táhli. Svědčí o tom dělová koule o váze 3 kg, která byla „Za Horou“ nalezena roku 1882. Domněnku o častém pohybu a pobytu vojsk v nejbližším okolí během třicetileté války potvrzují i další historické prameny.

Ve střížovické pamětní knize z let 1923–1956 zaznamenal kronikář Josef Marášek následující pověsti o vsi Záhoří: „Záhoří, ves, která stávala Za Horou na našem katastru blíže Netunic a Nebílov. Ves tato mívala asi patnáct čísel a dodnes na polích, kde tato ves stávala, například na poli po židu Adlerovi, při orbě se přichází na spáleniště. Také na Farářské louce byly dlouho znát hroby. Ještě když měl Farářskou louku spachtovanou V. Vacek, č. p. 14, dával vždy Jakubu Kašparovi, č. p. 85, trávu na těchto hrobech posíci, nikdy to na těch hrobech nechtěl sám sekat. Byl to pravděpodobně hřbitůvek vesnice Záhoří. Ale dnes Nebílováci, kteří tyto louky mají v nájmu, místo upravili a hroby srovnali, takže se pomalu ani nebude vědět, kde one hřbitůvek stával...“ Je pravděpodobné, že zmíněné „hroby“ byly pozůstatky záhořských domů.

Zaniklá ves Zboří

V souvislosti s dělením rodinného majetku v roce 1544 byli při pojednání o vsi Záhoří zmíněni bratři Vojtěch a Adam Nebílovští z Drahobuze a jejich strýc Smil Nebílovský z Drahobuze. Když o necelých deset let později zemřel Vojtěch Nebílovský, jeho nezletilé dcery Anna a Zuzana osiřely a o nebílovské dědictví projevili zájem jejich teta Marjána Nebílovská z Drahobuze s manželem Ladislavem Běšínem z Běšin. Roku 1555 obě panny tetě Marjáně své dědictví prodaly. Díky zápisu tohoto obchodu do Desek zemských poznáváme další názvy dnes zaniklých vesnic v okolí Nebílov – Džbáněk s dvorem a tvrzí, Zboří a Lhotka.

Pozůstatky netunické tvrze

PO ZANIKLÝCH VÍSKÁCH A DVORECH

Zámek v Nebílověch

O archeologické lokalitě ve Džbánku bylo již podrobně pojednáno v publikaci *Pod Farskou skálou* z roku 2015, a proto ji tentokrát pomineme. Vypravme se po stopách další vesnice v pořadí – Zboří. Během staletí došlo v ústním vyprávění ke zkomolení názvu na „Zboží“. Pozůstatky vsi byly mylně hledány poblíž zaniklého panského rybníka, černínských oborů a staré cesty spojující Chválenice s Nebílovem v Babčích. Skutečným místem, kde se ještě v 19. století nacházely pozůstatky zaniklé vesnice, je lokalita „Na Zbůří“ pod vrchem Kordánem, přibližně 1 km jihozápadně od kaple sv. Vojtěcha na Planinách, vlevo od silnice vedoucí z Nebílov na Skalky. Nejstarší a jedinou známou písemnou zmínkou týkající se Zboří jsou zápisy do Desek zemských z poloviny 16. století. Někteří historikové se domnívají, že vesnice Zboří původně patřila ke tvrzi a dvoru Džbánek a spolu s nimi se před husitskými válkami dostala do držení cisterciáckého kláštera v Nepomuku. Po husitských válkách se měly Džbánek a Zboří společně se Záhořím dostat do držení rytířů Netonických z Nebílov. Jak již víme, v první polovině již byli majiteli Nebílovští z Drahobuze. Název vesnice Zboří je každopádně odvozen od neďalekých Borků – Horního (Nebílovského) a Dolního čili Mnichovského (Štěnovického). Borkům se v 16. století někdy říkalo Borky, jindy Boří...

Střížovický kronikář Josef Marášek, zmíněný již v souvislosti se zaniklou vsí Záhoří, označuje v obecní kronice zaniklou ves Zboří jako Malíkovice. Nelze si v této souvislosti nevzpomenout na vesnici s názvem Malíkoměry, kterou si nechal v roce 1454 od nepomuckého opata Arnolda zapsat rytíř Vilém Netonický. Je možné, že kdesi v okolí Střížovic přece jen existovala blíže nelokalizovaná ves Malíkoměry (Malíkovice), jejíž název se ve vyprávění obyvatel

po generace dochoval a lehce měnil. Každopádně ves ležící v lokalitě „Na Zbůří“ se na 99,9% jmenovala Zboří. Kronikářův popis pozůstatků této vesnice, jak je mohli lidé vidět ještě koncem 19. století, je pro nás velmi zajímavý: „Tato vesnice stávala blíže Borku-Planin a také byla od nás málo vzdálená. Jde-li na pouť na Planiny, tak po levé straně za cestou v lukách stávala tato zaniklá vesnice. Ještě dnes jsou tam vidět vyzdívky a rozrušené základy po chalupách. Tato zaniklá vesnice ze všech okolních nejvíce na sebe upozorňuje svými pozůstatky, jež na sebe každého upoutají.“

Otazníky kolem zaniklé vsi Lhotka

Připomeňme si, že v zápise do Desek zemských z roku 1555, kdy panny Anna a Zuzana Nebílovské z Drahobuze prodávaly své dědictví po otci Vojtěchovi tetě Marjáně a strýci Ladislavu Běšinovi z Běšin, je zmíněn ještě jeden název zaniklé vesnice – Lhotka. Budeme-li v krajině po umístění této vsi pátrat s pomocí dnešních pomístních názvů, pohoříme stejně jako u tajemné vesnice Malíkoměry. Podobný pomístní název se totiž nikde v okolí Nebílov nevyskytuje. V tomto případě se na nás ale možná usmálo štěstí. Pomístní název „Ve Lhotkách“ je popsán v jednom z historických pramenů, a to v zápisu do Desek zemských pořízeného roku 1624 při dělení kokořovského majetku mezi bratry Kryštofa Karla Kokořovce z Kokořova a Jiřího Petra Kokořovce z Kokořova. Podle tohoto pramenu se lokalita „Ve Lhotkách“ nacházela „při cestě z Nebílov do Předenic“. Při téže cestě jsou v pozdější době zmiňovány doly, snad na písek. Na pozůstatky lidské činnosti je možné narazit především pod vrchem zvaným Dlouhá v lese Duby, ležícím mezi Nebílovem, Předenicí a Čižicemi, na hranici obcí Nebílov a Předenice. Kvůli výrazným nerovnostem tomuto místu lidé v minulosti říkali „Na Rejči“. Tvar četných „mohyl“ dnes neukazuje ani tak na pozůstatky dávných obydlí jako spíše na výrazné stopy po dolování...

Babče – panský rybník, obora a hraběcí cesta

Vraťme se do lokality v Babčích, která budila po celou druhou polovinu 20. století zájem chválenických amatérských archeologů, kteří zde chtěli najít co nejvíce pozůstatků po zaniklé vsi Zboří. Dnes již víme, že se vesnice ve skutečnosti jmenovala Zboří a ležela přibližně 1,5 km dále směrem k Nebílovskému Borku. V 70. a 80. letech 20. století prováděli na poli v Babčích amatérský archeologický průzkum členové Vlastivědného střediska pro Chválenice a okolí. Skutečně se jim na místě podařilo najít zlomky starší keramiky. Ta nicméně existenci středověké vesnice nepotvrdila. Šlo totiž o úlomky novověké, většinou glazované keramiky, která se sem s největší pravděpodobností dostala při polních

PO ZANIKLÝCH VÍSKÁCH A DVORECH

pracích. V letech 2018–2019 prošli chváleníčtí badatelé celou lokalitu kolem bývalého panského rybníka v Babčích s detektory kovů. Vedle některých novodobých nebo obtížně identifikovatelných kovových předmětů zde bylo nalezeno pouze několik drobných mincí z období kolem roku 1900.

Přesto je jisté, že v Babčích bylo ještě před 200 lety mnohem živěji než dnes. Na nebílovském katastru se tu rozkládal vrchnostenský rybník. Sousedil s chválenickými i nebílovskými pozemky a přiléhaly k němu dvě panské louky. Rybníku se říkalo jednoduše „panský rybník pod loukou“. Na mapě stabilního katastru z 1. poloviny 19. století již po rybníku není ani památka. Pouze v místech bývalé hráze je zakreslena lávka, kterou zde ostatně najdeme dodnes.

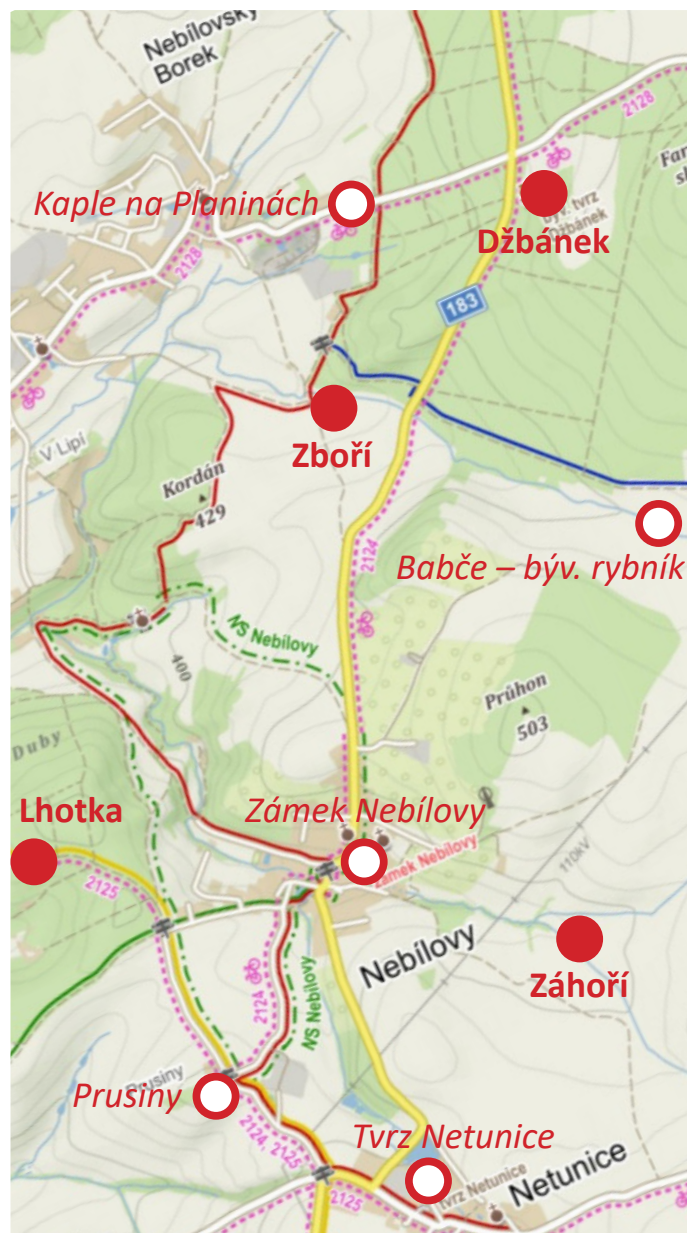
Podle některých informací měl hrabě Heřman Jakub Černín ve stejnojmenném lese Babče oboru a jezdil sem na lov. Není to zcela vyloučeno. Kolem jižního okraje panského rybníka v Babčích jezdily v minulosti kočáry ze Štáhlav do Nebílov. Vedle tudy hlavní cesta spojující nebílovský dvůr s panským lesem v Babčích, Chválenicemi a štáhlavským zámkem. Dnes je cesta téměř zapomenutá a místy se v krajině dokonce ztrácí. Kdo se dnes nenechá při hledání cesty do Nebílov odradit a nějakým způsobem se vyšplhá na nebílovskou stranu katastru, bude u sv. Michala nad Nebílovou odměněn podmanivým výhledem na Prusiny a Český les. K místu se vztahuje stará pověst:

„Hrabě Heřman Jakub Černín z Chudenic si jednoho dne vyjel koňským spřežením ze štáhlavského zámku přes Chválenice do panského lesa v Babčích. Odsud pokračoval po cestě do nebílovského dvora. Minul nebílovský obecní les zvaný tehdy »Dlouhej« a byl téměř nad Nebílovou, když v místě zvaném Na

Příčníčkách přeskočila cestu před koňmi vysoká zvěř. Spřežení se splašilo a po nerovné cestě letělo přes Nebílov dále k Předenicím. Oba kočí vypadli z kozlíku a koně neměl kdo zadržet. Hrabě v kočáře nepřestával prosit Boha o pomoc. Dojel až na rozcestí, kde tehdy u cesty stával dřevěný kříž. U kříže se koně náhle vzepjaly a zůstali nehnutě stát. Na smrt vyděšený hrabě se chytil levou rukou kříže a jako výraz vděčnosti za své zázračné zachránění nechal po této příhodě vystavět u rozcestí barokní sloup Nejsvětější Trojice.“

Výjev dobrodružné události býval před více než sto lety vymalován v sále terreně nebílovského zámku.... Zajímavé je, že místo, kde celá příhoda hraběte Černína začala, sv. Michal, se vypíná nad zaniklou vsí Záhoří, zatímco sloup Nejsvětější Trojice téměř sousedí se zaniklou vesnicí Lhotka.

Jiří SANKOT

Kaple sv. Vojtěcha na Planinách v 19. století

PŘEPADENÍ MLÝNA U PŘEDENIC

Nový mlýn

OBČAS SE CHVÁLENIČTÍ OBČANÉ ZAPLETLI DO ZÁVAŽNÝCH SPORŮ, O KTERÝCH SE NÁM V ARCHIVNÍCH PRAMENECH DOCHOVALA SVĚDECTVÍ DO DNEŠNÍCH DNÍ. PŘÍKLADEM JE PŘÍPAD PŘEPADENÍ NOVÉHO MLÝNA U PŘEDENIC V ROCE 1568. PŘEČÍST SI JEJ MŮŽETE V KNIHÁCH KRIMINÁLNÍ PŘÍPADY A AFÉRY Z PLZNĚ A OKOLÍ A RENESANČNÍ PITAVAL Z PODBRDSKÉHO KRAJE 2. PŘINÁŠÍME JEJ I NA STRÁNKÁCH CHVÁLENICKÉHO TROJLÍSTKU.

Nový mlýn stojí dodnes na řece Úhlavě mezi Předenicemi a Čížicemi. Roku 1568 byl nájemcem tohoto panského mlýna, patřícího urozené paní Anně Markvartové z Drahenic, Jan Mlynář. Vinou velké půjčky, kterou nebyl schopen splatit, uvrhl celou svou rodinu do velké nejistoty. Dnes již nevíme, z jakého důvodu potřeboval oněch 98 kop grošů míšenských. Zřejmě ale je, že šlo o velké množství peněz, za které si mohl tehdy koupit menší statek. S prosbou o pomoc se Jan Mlynář obrátil přímo na urozenou paní Annu Markvartovou z Drahenic sídlící v nedaleké vsi Vodokrty. Tak vysoká půjčka se, pochopitelně, neobešla bez ručitelů. Jan měl ale v okolních vsích spoustu přátel, a nebyl tedy problém dát paní Markvartové požadované záruky. Na vodokrtskou tvrz se společně s mlynářem pro peníze dostavila pětice mužů – Václav Kabele a Jan Martinovic ze vsi Nebílovy, Václav Kučera a Mikuláš Tábor z Předenic a Šimon Malina ze vsi Vodokrty. Poté co všichni paní Markvartovou ujistili, že své peníze dostane časem zpět, odnášel si šťastný Jan Mlynář vypůjčených 98 kop.

Léta plynula a mlynář se ke splacení dluhu neměl. Marné byly hrozby a domlouvání přátel. Jednoho dne si paní Anna Markvartová pozvala všechny Janovy ručitele do Vodokrt. Byli donuceni slíbit, že dlužné peníze v nejbližších dnech přinesou. Kde je ale vzít? Nakonec dali dohromady necelých devadesát kop grošů, ale deset kop stále chybělo. Vypravili se proto do Rokycan, k bohatému měšťanovi Tomáši Železnému, jenž byl znám svou ochotou půjčovat peníze. Od něho si také odnesli potřebných deset kop, patnáct grošů a dva denáry. Zatímco paní Anna Markvartová byla spokojená, že dostala zpět dlužné peníze, bývalí přátelé chystali pro mlynáře pomstu.

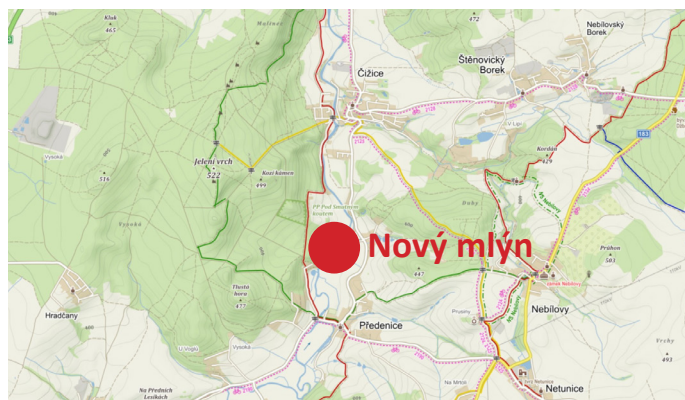
Jan nebyl hlupák a na splnění jejich hrozeb nečekal. Odešel na roupovské panství, kde si s klidným svědomím pronajal jiný mlýn. Doma zanechal bez prostředků ženu a dvě malé děti. Mlynářka každý den trnula obavami, kdy se objeví pětice ručitelů. Jedné noci byl Nový mlýn skutečně přepaden. Bývalí přátelé přijeli se dvěma vozy, usedlost vyplenili a nakládali vše, co jim přišlo pod ruku. Přednostně brali chléb, mouku a obilí. Mlynářka s dětmi vyběhla do chladu a tmy a utíkala nazdařbůh z domova pryč. Nechala za sebou oba mosty přes řeku Úhlavu, přeběhla silnici vedoucí od Čížic a zmizela v lese. Po nějaké době zabušila na vrata u selky Kateřiny v dnešním Štěnovickém, tehdejší Dolejším Borku. Se slzami v očích prosila o pomoc a snažila se v rychlosti povědět, co se její rodině přihodilo. Hospodyně vzala zoufalou ženu s prokřehlými dětmi do dvora. Poslala pro pastýřku, která pacholátkům přinesla pro zahřátí peřinku.

Po nějaké době přikázala Kateřina zapráhnout koně. S mlynářkou se vypravily do Nového mlýna, kde je čekal obraz naprosté zkázy. Na místě našly vedle mlynářského nářadí pouze kolíbku a lože bez slamníků a podušek, díže a několik kusů dřevěného nádobí. Naložily vše na vůz a odvezly ke Kateřině do Borku, kde nyní mlynářka s dětmi přebývala.

Přestože uprchl, udržoval Jan Mlynář stále kontakty s některými lidmi, kteří žili v okolí Nového mlýna. Když se k němu dostala zpráva, že byl jeho mlýn přepaden a vykraden, dostal starost o své mlynářské náčiní. Požádal proto sedláka Šebestu z Chválenic, zda by nezjistil, co bylo ve mlýně zanecháno. Když se Šebesta vrátil a sdělil, že našel palici, točící brus, násypku, řešeto a dvě lýka, dal mlynář sedlákovi peníz a požádal, aby k němu vše přivezl.

Svévolné počínání mlynářových ručitelů bylo již v šestnáctém století považováno za protiprávní, a proto skupina výtržníků stanula v Rokycanech před soudem. Dochovaly se písemné výpovědi celkem čtyř svědků – Kateřiny z Borku, Šebesty z Chválenic, Jíry ze Snopoušova a Jana Knuta z Čížic, kteří museli před vydáním svědectví pokleknout na kříž a složit přísahu. Bohužel, výsledek soudního jednání ani případné tresty známé nejsou.

Jiří SANKOT

DĚTSKÁ PŘÍLOHA

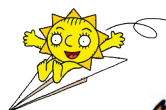
Logo: Zbyněk Boehm • Příloha: Kateřina Benešová

Ahoj děti, víte, proč se slaví *april*? Jak vlastně vznikl a kde se vzal? Původ aprílu není jednoznačný. Zmínky o aprílovém vtípkování jsou již ze 17. století. Podle jednoho z výkladů se 1. dubna narodil Jidáš, který zradil Ježíše. Proto by se ten den nemělo věřit všemu, co kdo řekne. Jiný výklad vychází z proměnlivého dubnového počasí. V dubnu odchází smutná zima a přichází veselé jaro, často říkáme, že si z nás počasí dělá legraci. Je tedy možné, že právě proto si děláme legraci i sami ze sebe. Už v dřívějších dobách, kdy se oběti žertíků stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí, jako třeba ohýbák na cihly nebo rovnák zatáček. Ze stejného pytle jsou požadavky na sušený sníh, pytel páry, kohoutí vejce, kachní mléko, nové mezery do žebříku, bleší jazyky, dvacet deka mušího nebo komářího sádla nebo snad dvě libry zaječího peří. Každý, kdo aprílový žertík včas neprohlédl, si vysloužil titul „*aprilový blázen*“ a byl celý den terčem posměchu. Zvlášť oblíbené je vyvádění apríla ve Francii. Tento den se zde nazývá *poisson d'avril* podle dětského (nebo spíše dětinského) vtípu, kdy se vystřižená papírová ryba (fr. *poisson*) připevní na záda nic netušící oběti. Na apríla dokonce platilo tabu pro určité práce, např. setí, a nemělo se ani chodit do lesa. Nářadí vyrobené toho dne prý přináší smůlu a nedává užitek. V dubnu se příchodem jara otvírá nový zemědělský rok, což byl v minulosti dobrý důvod k bujarému veselí. Svoji roli jistě hrál i dozvuk masopustních veselí. O aprílu se totiž rovněž mluvilo jako o „*svátku bláznů*“ nebo „*svátku zasněvců*“ a v minulosti byl v řadě evropských zemí také provázený průvody a bláznivými tanci. Tak si dejte „*bacha*“, ať vás letos na apríla někdo pořádně nenapálí.

Co dělají na apríla

Čechové a Češky ondulují ježky.
Co dělají Korejci? Sedí doma na vejci.
Rusové a Rusky nosí boty křusky.
Domorodci z New Yorku učí plavat ponorku.
Domorodci z Kamerunu dají život za merunu.
Co dělají Francouzi? Nadávají na nouzi.
Co dělají Noři? Loví lelky v moři.
Domorodci z Papui tančí, křepčí, rapují.

APRÍLOVÁ ŠKOLA

JIRÍ ŽÁČEK

Co se učí v aprílové škole?

Lhaní, zlobení a ještě kdesi cosi:

říkat v cizích řečech helevole,

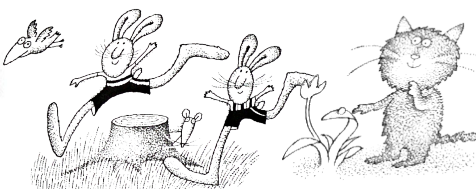
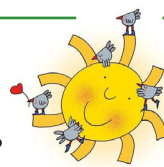
dělat na rodiče dlouhé nosy.

Že je cukr slaný a tma že je bílá,

Nejtepleji že je na Vánoce...

Tak to ale chodí jenom na apríla,

jenom na apríla, jenom jednou v roce.

Proč se o Velikonocích malují vajíčka?

Jestlipak víš, proč se o Velikonocích malují vajíčka? Aby byla červená jako mák, žlutá jako pampeliška, modrá jako voda, zelená jako tráva... Ale kdepak. Aby, když zašvihá pomlázka, neměly holky prázdné ruce. Ale kdepak. Poslouhej přece, jak divoce kokrhají kohouti. A kdopak se to s nimi neustále hádá? Slepice na ně křičí z kukaně. Tak vidíš. Slepice křičí: „Snášíme bělounké slepičky!“ A kohouti je překřikují: „Kohoutky, kouhoutky, kohoutky!“ Takové hádce by nikdy nebyl konec. A proto se malují vajíčka. Na červeno podle kohoutího hřebínku, na žluto podle kohoutí hřívky, na modro a na zeleno podle per z kohoutího ocasu. A proto se jiná nechávají bílá jako bělounká slepičí pírká. Z bílých se líhnou slepičky a z malovaných vajíček přicházejí na svět kohoutiska. Kdyby všechna vajíčka zůstala bílá, líhly by se jen samé bílé slípky a na světě by bylo smutno bez kohoutího kokrhání. **Josef BRUKNER**

ZNÁŠ JEJÍ JMÉNO?

Tato „krasavice“ je symbolem zimy a na jaře se topí v řece.

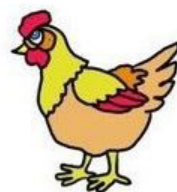
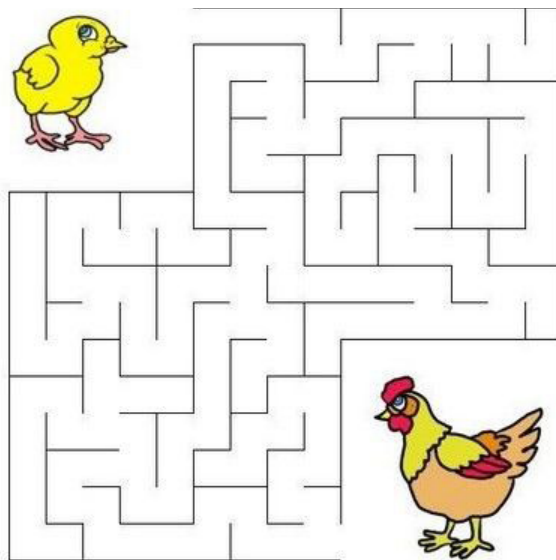
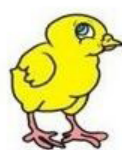
HÁDANKA

Sedí víla zelená
a koupá si kolena,
má na tisíc jazýčků,
ale šeptá, jenom šeptá
pořád jednu písničku.

LABYRINT

Velikonoce patří mezi nejhezčí svátky jara, obrázek vám napoví, jaké zvyky jsou s tímto křesťanským svátkem spojeny:

Říkanky pro koledníky

POMLÁZKA SE ČEPEJŘÍ

Pomlázka se čepejří,
panímáma nevěří,
poženem' se do dveří
a ze dveří do kuchyně
a z kuchyně šup do síně,
tam ji hodně vyšupáme.
Dáme-li se do toho,
budem šlehat kdekoho.

MALÝ KOLEDNÍČEK

Já jsem malý koledníček, tetičko,
přišel jsem si pro červené vajíčko.
Pro vajíčko červený,
pro koláček bílý,
jsem-li já ti, tetičko,
koledníček milý.

HODY HODY...

Hody hody do provody!
Dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,

slepička vám snese jiný,
za kamny v koutku,
na zeleném proutku,
prutek se otočí,
džbánek piva natočí.

NAJDI DESET ROZDÍLŮ

